

ønskede det. Paa den Maade vilde Nævnene sikkert blive fri for en hel Del Afgørelser, og derved ogsaa Overnævnet.

Jeg skal ikke nærmere komme ind paa de Enkeltheder, der er fremdragne her, idet jeg, som jeg udtalte, første Gang jeg havde Ordet, ikke tror paa, at det hjælper os videre frem i den Sag, men jeg vil gerne gøre den Bemærkning til den højtærede Minister, at da jeg første Gang havde Ordet, sagde jeg jo, hvad jeg kunde tænke mig Resultatet kunde blive af det foreliggende Lovforslag, og det er min personlige Opfattelse. Men paa den anden Side tilføjede jeg ogsaa, at vi fra vor Side selvfølgelig var villige til efter Evne at bidrage til, at der kan naas et saa godt Resultat som muligt, enten paa Grundlag af det nu foreliggende Lovforslag eller en Forlængelse af den nugældende Lov med enkelte Ændringer. Det vil jo vise sig ved Arbejdet i det kommende Udvalg, hvorledes Forholdene vil udvikle sig. Efter den Behandling, Lovforslaget har faaet i det høje Folketing, har jeg ikke nogen særlig stærk Tro til, at vi kan vente her i Tinget at faa vedtaget Lovforslaget i en Form, som vil kunne gaa glat igennem Folketinget. Man kunde maaske tænke sig den Mulighed — vi har set noget lignende før —, at Lovforslaget gaar til Fællesudvalg, og i saa Tilfælde vil jeg dog spørge den højtærede Minister, om han mener, at vi vil kunne faa Sagen fremmet gennem alle Stadier saa hurtigt, at Loven kan foreligge færdigbehandlet inden 1. August. Jeg har mine Tvivl derom, men fra min Side og fra dem, paa hvis Vegne jeg taler, skal der ikke blive lagt nogen som helst Hindring i Vejen for, at det kan ske. Tværtimod, vi er villige til at arbejde paa at faa det bedst mulige Resultat ud af Lovforslaget. Men jeg gentager, at det er min bestemte Opfattelse, at det vanskeliggøres ved de Ændringer, der her er foreslaaede. Her har jo for øvrigt den højtærede Minister efter min Opfattelse indtaget en anden Stilling, end han plejede ved de tidligere foreliggende Lovforslag. Tidligere har det, saa vidt jeg har kunnet skønne, som Regel været saaledes, at Ministeren ikke gik slet saa vidt som de Fordringer, der blev fremsat i de Forslag, som forelaa fra den daværende Boligkommission, nu Boligudvalget. Denne Gang har den højtærede Minister valgt en anden Fremgangsmaade, valgt at gaa noget videre. Jeg anser de Ændringer, der er vedtagne gennem det Lovforslag, der nu foreligger fra Folketinget, for saa gennemgribende, at det maa underkastes en alvorlig Overvejelse, saa at vi, naar Sagen forlader dette høje Ting, kan

sige, at vi, saavidt vore Evner formaar, har gjort Ret og Skel til alle Sider.

Godskesen: Den højtærede Minister sagde, at jeg stillede mig alene paa Ejendomsrettens og Kontraktfrihedens Standpunkt, og fremhævede i Modsætning dertil de foreliggende overordentlige Forhold. Jeg kan dog ikke ganske anerkende denne Fordeling af Rollerne, thi det forekommer mig urigtigt, naar den højtærede Minister vil paastaa, at jeg alene har stillet mig paa Ejendomsrettens og Kontraktfrihedens Standpunkt. Jeg mener, at jeg har sagt tydeligt og klart, at Forholdene er i høj Grad ekstraordinære, og jeg har draget den faktiske Konsekvens deraf, at jeg har anerkendt, at det er rigtigt, at Husleje-loven er givet, og rigtigt, at den bliver opretholdt. Det, jeg har fremhævet, er, at hele denne Lovgivning er af ekstraordinær Karakter, og at man derfor maa være betænkt paa at vende tilbage til den almindelige formueretlige Ordning saa fuldstændigt og saa hurtigt, som det lader sig gøre, og Forholdet er jo da det, at endnu er Ejendomsretten og Kontraktfriheden at anse for vor økonomiske Lovgivnings Grundpiller. Om derimod Forholdene kan udvikle sig saaledes, at de overordentlige Omstændigheder, hvorunder vi lever, fører til en Omvurdering af de formueretlige Synspunkter, saa at man fremtidig kommer ind paa et helt andet Grundlag, ja, det er et Spørgsmaal, som jeg ikke mener at man kan eller bør optage i dette Øjeblik. Her hører Afgørelsen Fremtiden til.

Det glædede mig meget at høre af den højtærede Minister, at det ikke havde været Meningen med Lovforslagets Bestemmelser om det offentliges Adgang til at disponere over ledige Lejligheder at udelukke Folk fra paa ganske normal Maade at have Vinterlejlighed i Byen og Sommerlejlighed paa Landet. Den højtærede Minister mente, at noget saadant heller ikke stod i Loven; jeg er af modsat Mening, jeg mener, at det staar der ganske bestemt, men naar den højtærede Minister, som jeg nu hørte, er af den Mening, at det ikke burde staa i Loven, saa finder vi jo meget let en Redaktion, der kan udelukke al Tvivl.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) fremhævede, at naar man først havde inddraget alle tidligere opførte Ejendomme under Lovens Omraade, kunde der ikke være nogen som helst Betænelighed ved ogsaa at inddrage Nybygninger derunder, thi Forholdene er jo de samme i